

[Forsvarsministeren.]

Dag. Det, de har forsøgt, var det, de gjorde den 21. Marts; og det kan jo godt være, de mener, at det var det virkelige Skridt til at faa vort Forsvar bedre. Hvis de mener det, skal de have Lov til at beholde den Opfattelse for mig.

Endelig kom det ærede Medlem med nogle andre Udtalelser. Han sagde:

„Men et saadant Værn evner vi baade i den ene og den anden Henseende at stille paa Benene; vi har Raad dertil, baade hvad den økonomiske Side og den personlige Byrde angaar. Spørgsmaalet er, om vi har Raad til at lade være.“

Jeg synes, at det ærede Medlem, belært af Erfaringen, skulde være varsom, naar han taler om, hvad vi har Raad til, og taler om, hvad vi har Evne til, og taler om, at den økonomiske Side magter vi let, for det er igen 80ernes Toner, og jeg bliver da nødt til at genopfriske for det ærede Medlem, hvordan hans Partifæller i 80erne kom med en Adresse af samme Indhold til Rigsdagen, talte om, hvad vi havde Raad til, hvad vi evnede, sagde: Vi er parat til at bære de Byrder, en saadan Ordning medfører. Det ærede Medlem kan nok huske, hvad det betød, da vi skulde til Pengepungen, hvordan det da saa ud. Det ærede Medlem har under denne Militærpolitik sammen med sit Parti vist, at det for dem er ti Gange vigtigere at faa Formueskatten nedsat end at gøre et Arbejde for at skabe et Forsvar, hvilket de fuldstændig har ladet ligge uden at stille Ændringsforslag eller gøre andet. Men i 80erne, da de kom med det samme og, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel siger, begik den Dumhed at lade sig tage paa Ordet af en Mand, der tog det alvorligt, ved at prøve paa en frivillig Selvbeskatning, vil det ærede Medlem kunne huske, at da kunde alle vore Millionærer og Velhavere i Danmark, alle Forsvarsvennerne, i Løbet af otte Aar faa samlet 1 100 000 Kr. sammen, medens Arbejderne den Dag i Dag i deres Forsvarssag, Forsvaret mod Arbejdsløsheden, aarlig samler 21 Mill. Kr. Vi ved, at det ærede Medlems inderste Ønske er, at en Del af de Penge, som han mener at vi har Raad til at bruge til Forsvar, skal skaffes ved en Told paa Kaffe, og saa skal vi af med den sidste Rest af Formue- og Indkomstskatten; thi det ved jeg, jeg trygt kan sige, at hvis jeg vilde sige til de Konservative: I skal faa jeres Villie, I skal faa det Forsvar, som det ærede Medlem Hr. Parkov vil have, men vi maa saa bede om, at Pengene tages ved en Beskatning paa de store Formuer og Indtægter — hvis jeg

vilde sige det, saa skulde vi nok faa at se, at Kærligheden til Tegnebogen er større end Kærligheden til Forsvaret. Det er Stillingen, og det har jeg Lov til at sige, fordi Fortiden har vist i de Aar, jeg nu har genopfrisket Erindringen om, at det er rigtigt, hvad jeg her siger.

Nu har de Konservative kun een Trøst. Det er det nordiske Samarbejde. Og den Trøst er fælles for det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen og det ærede Medlem Hr. Parkov; men den største Fortrøstning sætter dog de Konservative til dette Samarbejde og denne Trøst skal være dem vel undt; jeg tror, de kan trænge til den. Jeg vil dog, naar der er Tale om dette Samarbejde, — og efter hvad man fik Indtryk af gennem det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser i Aftes, synes man at være i Færd med at tale med svenske Højremænd om den danske Forsvarsordning —, bringe dem i Erindring noget, som det kunde være værd at tale med de svenske Højremænd om. Da man mod Højre fik den Forsvarsordning gennemført i Sverige, som de nu har, rejste Højres Talere rundt i Sverige; jeg erindrer et Referat fra et Møde i Malmø, hvor en af Højres ledende Mænd talte, og da sagde han: Hvis vi skal have en Militærordning i Sverige som den, Venstre og Socialdemokrater arbejder paa, maa vi saa bede om det danske Afrustningsforslag, det er noget ganske andet, dér ved vi, hvad vi faar. Jeg vil bede Dem overveje det med svenske Højremænd, naar De skal til at drøfte Militærspørgsmaalet. Saa vil De blive belært om, at det klogeste, vi kan gøre overfor det Makværk, vi har, er at gennemføre Afrustningsforslaget. Og dernæst skal De huske, naar De skal indforskrive Højremænd og Forsvarsvenner fra Sverige for at faa at vide, hvad de mener om dansk Forsvarsordning, at sige i al Stilfærdighed — jeg ved ikke, om det skal være det ærede Medlem Hr. Christmas Møller eller den ærede Ordfører Hr. Parkov, der skal gøre det —: Alt det, I dér forlanger af os med Hensyn til Skagen, Frederikshavn, Store Bælt, Øresund — jeg ved ikke hvad mere, en hel Masse Ting —, alt det har vi ikke en Smule af i Dag, og vi kan heller ikke foretage os det ringeste for at skaffe det. Det vil være klogt at sige det som Indledning til Forhandlingen; saa kan vi se, hvorledes den kommer til at gaa.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde, at jeg en tre-fire Gange i mine Udtalelser havde talt om Respekt for Valgdagen, og sagde derefter, at det kunde da ikke forpligte Venstre, at sidste Valgdag